

"Нас не зломити, бо ми маємо віру у свою країну"

Леся Українка

реклама

ЯК НАС ЛІКУЮТЬ

Реанімація Золотоноші: як працює відділення інтенсивної терапії після ремонту

Відділення анестезіології та інтенсивної терапії Золотоніської багатoproфiльної лікарні розраховане на 9 ліжко-місць. Крім основного блоку, є окремий інфекційний сектор для пацієнтів із гострими інфекційними захворюваннями та високим ризиком зараження.

Наприкінці минулого року відділення було офіційно відремонтовано, у перші дні січня воно вже приймало пацієнтів.

- План ремонту відділення у нас був з 2021 року, розпочати роботи вдалось у 2024 і ось нині воно вже працює. Наприкінці 2025 року нам ще необхідно було провести додаткові ремонтні роботи, зокрема як загальнобудівельні роботи, так і ті, що стосувалися опалення, електромонтажних та внутрішньо санітарно-технічних робіт, а також пожежної сигналізації. Звісно, ще є питання по чисельності штату, але пацієнти лікарні не залишились без реанімації, - зазначає очільниця закладу **Лариса Насальська**.

Головна лікарка додає, за штатним розписом у відділенні має працювати 12 лікарів-анестезіологів, однак на сьогодні їх фактично лише 6. Медичний директор **Віталій Кукса** додає: "Недокомплект змушує наших лікарів працювати в посиленому режимі, але ми намагаємося забезпечити цілодобовий контроль за станом пацієнтів".

Персонал в оновленому приміщенні вже вико-

ристовує все необхідне обладнання для стабілізації життєвого стану пацієнтів: апарати штучної вентиляції легенів, монітори життєвих показників, дефібрилятори та системи подачі кисню. Це дозволяє надавати комплексну інтенсивну терапію при серйозних травмах, серцево-судинних ускладненнях, післяопераційних станах та гострих інфекційних захворюваннях.

Відділення функціонує цілодобово, чітко дотримуючись затверджених протоколів інтенсивної терапії та державних стандартів медичної допомоги. Попри обмежений кадровий ресурс, лікарі й медичні сестри підтримують безперервний моніторинг стану пацієнтів, максимально ефективно використовуючи наявні можливості.

- Хто б що не казав, але відповідальність на лікарнях і медсестрах колосальна. Вони у нас час на вагу золота. Лікарня не може функціонувати без них, - зазначає Лариса Олександрівна.

Згідно з даними відкритих реєстрів, на капітальний ремонт відділення анестезіології та інтенсивної терапії КНП "Золотоніської багатoproфiльної лікарні" Золотоніської міської ради у 2024-2025 роках було виділено 11 393 722 грн коштів місцевого бюджету та фінансування від НСЗУ. На додаткові роботи спрямували 3 мільйони 251 тисячу грн, у тому числі 2 млн 747 тис. грн благодійних коштів.

- Ми дуже вдячні за підтримку **LNZ Group**, які допомогли нам із ремонтом приміщення. Вони виділили кошти на облаштування достойних умов для наших пацієнтів, - підсумовує Лариса Насальська. І додає: - Також вдячні депутату міської ради **Романові Кузьменку**, який спрямував свій депутатський фонд на закупівлю 60-ти комплектів нової постільної білизни.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Читайте у номері:

2 стор.

Що стало причиною терміново зібрання депутатів.

Хто із золотонісців допомагатиме здійснювати правосуддя.

3 стор.

Осередок "Захист України" - простір, де знання стають навичками.

Микола Юхименко-кіборг: з перших уст як це було.

4 стор.

Творчі здобутки року: хто став лауреатом премії ім. Івана Дробного.

Нарада комунальників: від перевантаження плавиться провідка.

5 стор.

Легше на душі стане, як пісня до серця загляне.

6 стор.

Сценарії життя: Поза стандартами дивного часу.

Готуємо разом: шоколадний сирник з маком: святковий пляцок, перевірений роками.

7 стор.

Любителів екстремальних розваг поліцейські притягнули до відповідальності.

Оновлені правила комендантської години. Що варто знати?

Як змінився розмір пенсій з 1 січня 2026 року?

Кулінарна шпартгалка: що можна приготувати без світла.

8 стор.

Родина загиблого бійця інвестує його побратимам із стрілецького батальйону.

44-ий турнір пам'яті славетного земляка.

ЦИФРА ТИЖНЯ:

3 мільйони гривень спрямували благодійники Золотоноші на додаткові роботи у відділенні інтенсивної терапії багатoproфiльної лікарні.

Дайджест

НОВИН ТИЖНЯ

■ **Золотоніська команда ДЮСШ "Статус"** взяла участь у відкритому чемпіонаті на підтримку Збройних сил України у Драбові. Долучилися до змагань також ДЮСШ Драбів, "Вікторія" (Канів) та Пирятинський ліцей (Полтавська область). За підсумками золотоніські волейболістки на чолі з тренером Олександром Рудем посіли друге місце.

■ **Упродовж 2025 року на Черкащині поліцейські склали 2787 адміністративних протоколів за керування транспортними засобами особами, які перебувають у стані сп'яніння.** Правоохоронці нагадують, що відповідальність за ст. 130 КУпАП передбачена не лише за керування транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння, а й за: керування у стані наркотичного чи іншого сп'яніння, під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції; передачу керування транспортним засобом особі, яка перебуває у стані сп'яніння чи під впливом таких препаратів; відмову водія від проходження огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку.

■ **Велика Британія оголосила про запуск проєкту Nightfall, у межах якого планує розробити нові тактичні балістичні ракети для посилення оборонних спроможностей України.** Йдеться про наземні ракети дальністю понад 500 кілометрів, призначені для застосування в умовах високої загрози на полях бою із сильними електромагнітними перешкодами. У межах Nightfall планується укласти контракти з трьома промисловими компаніями на суму по 9 мільйонів фунтів кожна. Протягом 12 місяців вони мають розробити та передати перші три ракети для випробувальних пусків.

■ **Українська тенісистка Еліна Світоліна здобула перемогу на турнірі WTA 250, що відбувся у новозеландському місті Окленд, здолавши у фіналі представницю Китаю Ван Сіньюй.** Зустріч тривала 1 годину 44 хвилини та завершилась переконливою перемогою українки - 2:0 (6:3, 7:6(6)). Світоліна обіграла суперницю в обох сетах. Для української тенісистки це 19-й титул WTA у кар'єрі.

■ **Україна у 2025 році експортувала 463,7 тис. т цукру на загальну суму \$222 млн.** Основними покупцями українського цукру у 2025 році стали: Ліван - 15% експорту; Болгарія - 14%; Північна Македонія - 8%; Лівія - 7%; Сирія - 6%; Туреччина - 6%.

■ **Національний перелік елементів нематеріальної культурної спадщини України доповнили три практики, які пов'язані з традиціями Буковини.** До переліку нематеріальної культурної спадщини додали наступне. Великодні обрядові хліби Буковини - це сукупна назва традиційної випічки, зокрема пасок, бабок, великоднього печива кукуци та іншого. Киселиця - це суп або напій, який готується з вівсяного борошна чи круп на заквасці. Цю страву могли доповнювати картоплею, грибами чи бринзою. Для лемків та бойків киселиця є традиційною стравою. Кривулька або кривуля - лемківська жіноча прикраса, яка плететься з бісеру у формі кола та лежить на грудях, плечах і спині, нагадуючи широкий комір.

реклама У МІСЬКІЙ РАДІ

Що стало причиною термінового зібрання депутатів

■ 16 січня золотоніські обранці зібралися на позачергове, друге пленарне засідання 70-ої сесії. У роботі зібрання, яке проводила секретар міської ради Наталія Сьомак, взяли участь 16 місцевих депутатів. На порядок денний винесли усього два питання, які потребували нагального вирішення.

Серед запрошених - заступниці голови Золотоніської військової адміністрації **Ольга Катрецька**. Саме їй першій головуюча надала право виступу.

І зібрання, і виступ запрошеної посадовиці стосувалися роботи Золотоніської багатопрофільної лікарні, яка опинилася за межами переліку критичних об'єктів.

Ольга Катрецька пояснила про Постанову Кабміну від 9 грудня 2025 року, на підставі якого були доведені завдання для обласних ВА: переглянути списки "критичних" підприємств, щоби вивільнити електроенергію для побутового споживання. Робоча група Міненерго розглянула і затвердила пропозиції ОВА.

- На момент засідання робочої групи Черкаської ОВА Золотоніська багатопрофільна лікарня не була внесена до Реєстру критичної інфраструктури, - констатувала спікерка, викладаючи хронологію подій. - Тобто область не виключала лікарню з Реєстру, бо вона не була об'єктом критичної інфраструктури. До того ж, усім об'єктам надійшли листи-попередження щодо визначеності з критичністю.

реклама

ЗАКОННІСТЬ І ПРАВОПОРЯДОК

Такі рішення депутати Золотоніської міської ради ухвалили 15 січня під час II пленарного засідання 70-ої сесії.

Серед осіб, які помагатимуть правосуддю, - представники різних професій, є 1 безробітний. Загалом присяжними зголосилися працювати 10 жінок та 5 чоловіків віком від 30 до 61 року.

➤ **Тетяна Андрейко** - вчителька СШ №1;

➤ **Тамара Побиванець** - прибиральниця ЦНАП, голова кварталу №1;

➤ **Віктор Гусак** - спеціаліст "МіТа-сервіс";

➤ **Вікторія Лихенко** - КУ "Інклюзивно-ресурсний центр";

➤ **Наталія Паєвська** - вихователька дзю "Берізка";

➤ **Неля Ліханова** - заступниці директора СШ №1;

➤ **Олег Костогриз** - Золотоніський місцевий центр безоплатної вторинної правової допомоги;

За словами Ольги Катрецької, критичність об'єкта і критичність з бронювання - дві великі різниці.

Хоча депутат **Олексій Заволокін**, читаючи Постанову Кабміну, процитував: "до переліку не відносяться заклади охорони здоров'я, заклади освіти..."

Наталія Сьомак визнала, що не треба шукати крайніх, а працювати на випередження. "Живемо в такий час, що ніхто ні від чого не застрахований".

Нагадаємо, опівночі 14 січня медичному лікувальному закладу Золотоноші припинили енергопостачання згідно з графіками погодинних відключень. Понад 7 годин лікарня працювала завдяки підключеним генераторам, витративши за цей час 600 літрів дизельного пального.

- Щоби усі відділення багатопрофільної лікарні працювали безперебійно, - пояснила Наталія Сьомак, - ми мусимо спрямувати 1 мільйон гривень на закупівлю пального. Хоча на сьогодні лікарня Золотоноші вже має статус критичності, та запас мусить бути.

Депутати поцікавилися звідки взяті розрахунки, на який період вистачить 1 мільйона гри-

вень, де будуть зберігатися ці кошти.

Як пояснила начальниця фінансового управління **Олена Коваленко**, виділення цих коштів дасть змогу директорці лікарні провести тендерну процедуру та укласти договір з постачальником. Мільйон зберігатиметься на рахунок фінвідділу і за умови невикористання буде знову повернений до бюджету. На підставі цього проголосували за внесення змін до Програми підтримки лікарні.

- Нам закидають, що ми зволікали з пакетом документів для отримання критичності, - виступила директорка багатопрофільної лікарні **Лариса Насальська**. - То за відгуками колег у вайбер-групі керівників медичних закладів Черкащини, у ніч на 14 січня були знеструмлені Черкаська станція переливання крові, обласний перинатальний центр...

Одним з питань порядку денного було затвердження списку присяжних. Спочатку депутати мали намір відкласти цю позицію до наступної сесії, оскільки не знайомі з людьми зі списку. За словами начальниці відділу зв'язків з громадою **Лариси Головань**, не така то вже й легка справа знайти ба-

жаючих для участі у судових засіданнях. Посади цих людей повинні бути невиборні, вони мусять подавати щорічну декларацію про доходи.

- Якщо ми не затвердимо список народних засідателів сьогодні, то заблокуємо роботу міськрайонного суду щонайменше на 2 місяці, - попередив депутат-юрист **Сергій Брус**. - Давайте обговоримо перелік, принаймні десятих людей з 15 знаю особисто.

Питання набрало достатню кількість голосів.

Користуючись нагодою, депутати поцікавилися кількістю отриманих медичних пакетів від Національної служби здоров'я.

- Підтвердження отримали на 15 пакетів, ще 6 на розгляді, - повідомила Насальська.

Депутат **Роман Кузьменко** запропонував скористатися досвідом Тростянецької міськради Сумщини, щоби зберегти пологове відділення лікарні. Сумчани виплачують породіллям з міського бюджету.

Олексій Дробязко поцікавився, чи створений у громаді запас паливно-мастильних матеріалів, продуктів, житла. Щоби не повторилася столична ситуація.

Закінчилося засідання освітніми питаннями, про які розповіла начальниця відділу освіти **Наталія Строкань**. Зокрема, зачепили ремонт Коробівського навчально-виховного комплексу та навчальний процес з 19 січня за умов низької температури.

ДОКИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. 20 січня через введення графіків аварійних відключень усі підприємства критичної інфраструктури міста працювали на генераторах.

Алла КАПЛЯ.

Хто із золотонісців допомагатиме здійснювати правосуддя

■ Золотоніська міська рада, розглянувши подання Територіального управління Державної судової адміністрації України у Черкаській області, затвердила список присяжних. У цьому переліку - 15 осіб. Вони будуть допомагати здійснювати правосуддя у Золотоніському міськрайонному суді впродовж наступних трьох років.

➤ **Світлана Потеряйко** - секретарка міськради;

➤ **Віталій Шеремет** - спеціаліст Золотоніського відділення "ПриватБанку";

➤ **Вікторія Сміреннікова** - тимчасово безробітна;

➤ **Юрій Щербина** - підприємець;

➤ **Тетяна Жалобна** - Золотоніський місцевий центр безоплатної вторинної правової допомоги;

➤ **Яна Мірошніченко** - касир-оператор ТОВ "Траш";

➤ **Валерій Федорець** - голова правління ОССБ "Добробут-68";

➤ **Руслана Штанько** - підприємиця.

Присяжні міськрайонного суду - це громадяни України, які за згодою беруть участь у здійсненні правосуддя у певних справах (переважно тяжких кримінальних) разом із суддями, маючи статус судді та гарантії не-

залежності, а їхній відбір та функціонування регулюються процесуальним законодавством та рішеннями місцевої ради, яка формує списки присяжних.

Оплата за цю роботу роз

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

реклама

ЗЕРНА ОСВІТИ

Осередок "Захист України" - простір, де знання стають навичками

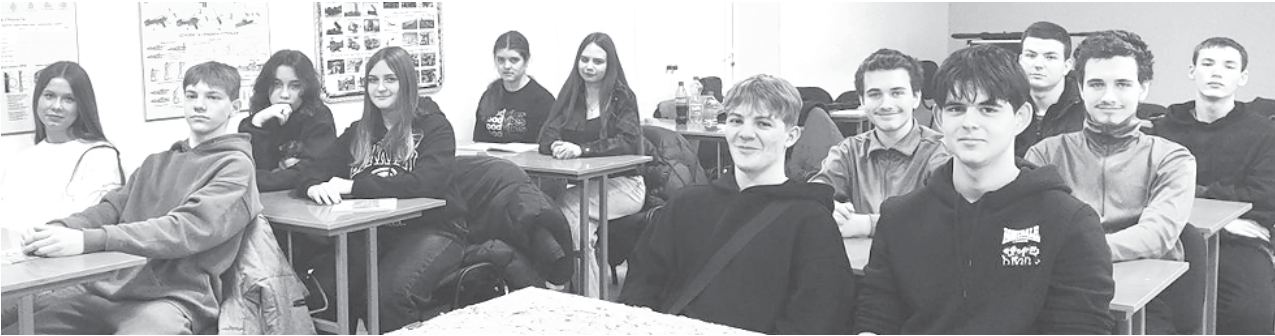
Як у Золотоніській школі №3 навчають старшокласників діяти впевнено, відповідально й бути готовими до викликів сьогодення.

Предмет "Захист України" в умовах воєнної агресії росії набуває зовсім іншого змісту. Це вже не формальний урок у розкладі, а необхідна складова освіти, що готує молодь до реалій життя, вчить відповідальності, витримці й умінню діяти в критичних ситуаціях. Саме таким осередком практичних знань і навичок став сучасний центр викладання предмета "Захист України", створений на базі зош №3, який сьогодні об'єднує учнів старших класів з усієї громади.

Осередок розпочав свою роботу у вересні 2024 року. Як розповідає директорка школи **Лариса Павленко**, його створення стало результатом державного рішення. Відповідні накази Міністерства освіти і науки України передбачали появу такого осередку в кожній територіальній громаді. Після цього міська влада, враховуючи вимоги до приміщень, розташування, можливості підвезення учнів та наявну інфраструктуру, ухвалила рішення розмістити осередок саме на базі третьої школи.

За словами Лариси Анатоліївни, улітку 2024 року розпочалася активна підготовка: облаштування приміщень, планування простору, ремонтні роботи та поступове наповнення кабінетів необхідним обладнанням. Процес був поетапним і вимагав часу, адже сучасний осередок "Захист України" - це не один клас, а цілісний навчальний простір, який має відповідати державним стандартам і бути безпечним, функціональним та зручним для учнів.

Для роботи осередку було створено три спеціалізо-

вані кабінети: тактичної підготовки, вогневої підготовки та домедичної допомоги. Упродовж 2025 року за кошти міської ради в приміщеннях провели ремонт відповідно до вимог і візуалізації МОН на суму 650 тисяч гривень. Окрім цього, за державні кошти закупили сучасне обладнання на понад два мільйони гривень. Ідеться про пневматичний тир, навчальні зразки зброї, муляжі для відпрацювання накладання турнікетів і пов'язок, мультимедійне забезпечення, засоби радіозв'язку, комп'ютери та чотири види дронів, якими учні навчаються керувати.

Обладнання надходило поступово, протягом року, - зазначає директорка, - тому повноцінно застосувати всі можливості осередку одразу було складно. Проте сьогодні він укомплектований усім необхідним для якісного навчання, а в перспективі матеріальна база ще поповнюватиметься.

Нині в осередку "Захист України" навчається 558 учнів Золотоніської територіальної громади. Кожен клас інших навчальних закладів має можливість раз на місяць відвідувати заняття та протягом восьми навчальних годин системно опановувати предмет. Такий формат дозволяє глибше зануритися в тему й не обмежуватися лише теоретичним матеріалом.

На думку директорки школи, значення цього предмета сьогодні важко переоцінити. Вона зізнається, що щиро хотіла б, аби здобути на уроках знання ніколи не знадобилися учням у реальному житті. Проте сучасні виклики доводять протилежне. Важливо розуміти, що "Захист України" - це не лише про зброю чи військові дії. Значна частина навчання присвячена домедичній допомозі, поведінці в екстремальних ситуаціях, умінню допомогти людині, яка втратила свідомість, або правильно зреагувати під час небезпеки.

Саме тому, за словами Лариси Павленко, ставлення учнів до предмета суттєво змінилося. Колись його могли сприймати як другорядний, але нині програма стала сучаснішою, практичною та наближеною до реального життя. Діти бачать сенс у тому, що вивчають, і з зацікавленням долучаються до занять.

Заняття в осередку проводять молоді, підготовлені та вмотивовані педагоги - **Дмитро Ярошенко, Ярослав Кобець, Антон Власенко та Руслан Сіньов**. Усі вони пройшли відповідне навчання та працюють за сучасними освітніми підходами, поєднуючи теорію з практикою.

- Мотивація підлітків - важлива складова навчального процесу, - розповідає **Дмитро Ярошенко**. - Діти, як і всі, можуть втомлюватися, але в такі моменти важливо нагадувати їм про приклади справжньої витримки.

Найчастіше він говорить про українських військових, які щодня, незалежно від погодних умов і обставин, виконують бойові завдання та захищають країну. Саме ці приклади допомагають учням усвідомити цінність знань і навичок, які вони отримують.

Особливе місце в навчанні займає домедична підготовка. Викладачі наголошують, що це ті знання, які можуть знадобитися кожному. Уміння надати першу допомогу в екстремальній ситуації може врятувати життя: своє, близьких чи навіть незнайомої людини. І ці навички важливі не лише під час війни, а й у повсякденному житті.

Найбільше на своїх уроках, - зізнається **Антон Власенко**, - пишася щирою зацікавленістю учнів. Сучасний осередок дає можливість не просто говорити про безпеку, а реально відпрацьовувати навички. Учні можуть розібратися навчальні зразки зброї, спробувати керувати дронами, попрацювати з медичними муляжами. Це формує не лише практичні вміння, а й відповідальне ставлення до навчання та розуміння своєї ролі як громадянина.

Говорячи про майбутнє, Лариса Павленко ділиться планами щодо подальшого розвитку осередку. Однією з цілей є створення смуги перешкод - спеціального майданчика для фізичної та тактичної підготовки. За її словами, це не просто мрія, а цілком реальна мета, яку вже обговорюють разом із міською владою. З досвідом педагогів і подальшим оновленням матеріальної бази осередок має всі шанси стати ще потужнішим навчальним центром.

Відвідуючи уроки "Захисту України", я зрозуміла, наскільки вони особливі. Тут не залякують війною й не нав'язують страх. Навчають відповідальності, зібраності та впевненості у власних діях. Після таких занять починаєш краще усвідомлювати: знання - це сила, а підготовленість справді може врятувати життя. І, мабуть, у цьому й полягає головна цінність осередку "Захист України" - для громади та для майбутнього України.

Євгенія ВАСІНА.

20 січня - День вшанування пам'яті захисників Донецького аеропорту

Микола Юхименко-кіборг: з перших уст як це було

Микола - житель Золотоноші, борець 79-ї аеромобільної бригади, снайпер-розвідник. З 2014 року - на фронті. Був поранений у плече, трохи підлікувався - і знову повернувся на передову.

З вересня по 27 листопада 2014 року захищав Донецький аеропорт.

27 листопада в аеропорту Микола був тяжко поранений у руку, але продовжував вести бій. Аеропорт обстрілювали з усіх боків. Його позиція була на другому поверсі. **На фото** - знімок, зроблений ним: зправа видно вежу, попереду - літак.

Майже добу під постійним обстрілом його не могли евакуювати.

Зрештою БТР зміг під'їхати за

пораненими. Миколу поклали на підлогу. Водій гнав на повній швидкості, БТР постійно прострілювали. Він безмежно вдячний водієві БТР, який під шквальним вогнем усе ж вивіз його до своїх. Контузії, поранення голови, зламані ключиці, поранена рука - усе тіло посічене уламками.

Але вони трималися. Їли сухпайок.

Води катастрофічно не вистачало - не пили її, а поливали палаючий одяг. Найважче, згадує Коля, - це нестача води.

За позицією, на фото за літаком, знаходився будинок, з якого снайпери вели прицільний вогонь.

Ця сотня бійців утримувала злітну смугу,

щоб ворог не міг саджати літаки. Ніхто не знає, чим би все закінчилося, якби кіборги не втримали злітку. Коля був поранений російським снайпером.

Вони вистояли.

- А чим закінчився "аеропорт?" - Вежа впала, - коротко відповів.

А кіборги стояли.

Після лікування - знову на фронт, у район Донецька.

Через кілька місяців Коля був поранений знову. Вибуховою хвилею його викинуло з великої висоти - перелом хребта. Постало питання: буде він ходити чи ні.

Збирав гроші на встановлення силіконових хребців. Донесли у Золотоноші. Міська рада також виділила кошти. Усі свої заощадження Коля витратив на складну операцію. Брав кредити й кілька років їх виплачував.

Бути прикутим до ліжка не міг. І він почав ходити. Крок. Ще крок. Ще.

Він - кіборг. Він мав ходити. І він пішов. Отримав інвалідність II групи. На милицях.

З перших днів повномасштабної війни Коля знову пішов на фронт. Того ж року він перебіс до 95-ї окремої десантно-штурмової бригади.

Ще одне тяжке поранення - у ногу. Протез. Про службу в десантно-штурмових військах уже не могло бути й мови. Загалом з 2014 по 2023 роки Микола був поранений 13 разів.

Не здався. Він періодично виїжджає на лінію фронту, допомагає побратимам.

Держава заборгувала йому пенсійні виплати - 156 тисяч гривень. Наразі виплачують по 180 гривень на місяць. Його нога гниє, і Колі терміново потрібна дорога операція за кордоном.

Я допомагаю йому жити та боротися з хворобами. Збираю кошти на операцію.

Шанованого десантника,

снайпера-розвідника нині запрошують на телебачення, на міські заходи, на зустрічі з молодими офіцерами, на військові кафедри, у школи - ділитися досвідом і розповідає з перших уст, як це було.

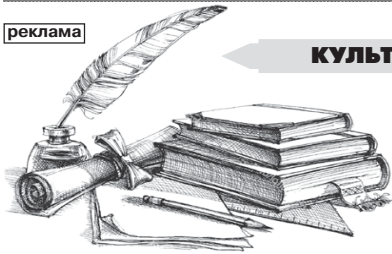
Тетяна ЛІЩИК, волонтер.

Сумарні орієнтовні втрати окупантів на 1428-й день війни:

 ~1229740 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 434 ЛІТАКІВ	 347 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11587 ТАНКІВ	 23938 ББМ	 36463 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1279 ЗАСОБИ ППО	 1621 РСЗВ	 75238 АВТОМОБІЛЬНІ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРНИ З ПММ	 28 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 112159 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
---	--	---	---	--	---	--	--	--	---	--

реклама

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА

■ 16 січня в приміщенні Центральної бібліотеки для дорослих та дітей відбулося урочисте присвоєння премії. Напереродні відбулося обговорення, на якому члени комісії підбили підсумки конкурсу та визначили цьогорічних лауреатів.

Чи знаєте когось, хто так ревностно досліджував свій край, художньо інтерпретуючи перекази минушини в тогочасні твори актуальні і до нині, як **Іван Семенович Дробний**? Цьогорічна премія не проста, адже присутні відзначили також 95 років з дня його народження.

Майже століття тому в селі Богуславці Золотоніського району народився поет, письменник, публіцист та талановитий краєзнавець, що лишив нам творчий доробок з 15 окремих видань: його перу належить 8 поетичних збірок, 7 книг поезії, прози, публіцистики, спогадів, більше 300 публікацій у періодичних виданнях.

Золотонісці знають Івана Семеновича і як педагога, що на-

Творчі здобутки року: хто став лауреатом премії ім. Івана Дробного

віть зараз мотивує письменників та творчих людей краю писати, вигадувати, мріяти та композиційно поєднувати свої ідеї: римувати їх, класти на ноти, описувати у яскравій прозі.

Так, вже шостий рік поспіль Золотоніська міська рада за підтримки Черкаської обласної організації Національної спілки письменників України проводить щорічну міську літературну премію імені Івана Семеновича Дробного, почесного громадянина міста Золотоноша. Премія заснована у 2020 році з метою популяризації творчого спадку поета, вшанування його пам'яті, активізації літературного і творчого життя.

2026 року в номінації "**Проза**" лауреатом став черкаський краєзнавець **Григорій Голиш** за книгу "*На перетині доль і подій: вибрана публіцистика 2020-2025 рр.*", у якій зібрано тексти, що осмислюють сучасні події та людські долі.

У номінації "**Поезія**" перемогу здобула збірка "*Трамонтана*" черкаської поетеси **Лілії Кобзар**, яка вирізняється глибокою образністю та емоційною насиченістю.

Лауреатом у номінації "**Музичне мистецтво**" визнано композитора і бандуриста **Михайла Ковалю** з Великого Хутора. Журі відзначило представлений ним цикл пісень, зокре-

ма композицію "*Дорога*" на слова Івана Дробного.

Спеціальною премією **Віталія Войцехівського** був відзначений **Федір Пилипенко** за збірку творів "*Облава на життя*".

Минулорічна лауреатка **Валентина Коваленко** принагідно виступила зі спомином про письменника-життєлюбця, якого знала особисто і чия автобіографічна повість "*Хата з лободи*" "глибоченько залишилася в пам'ятку":

- Чудовий поет, прозаїк, публіцист, педагог... Той, хто залишив по собі в серці кожного щире посмішку, вологий із хриплинкою мудрий голос, природно сільську інтелігентність,

а, найголовніше, - Слово, у глибі якого розкошує український світ, де струменить енергія рідного Роду з його звичаєвістю, мовою, піснею; де пахнуть батьківське поле і хата... - зазначила опісля заходу лауреатка.

Організатори подякували всім учасникам за активну участь у конкурсі, а переможців привітали із заслуженим визнанням та побажали їм подальших творчих успіхів і натхнення. Нагородили вручали секретар міської ради **Наталія Сьомак** та голова Черкаської обласної організації Національної спілки письменників України **Володимир Полішук**.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

БЛАГОУСТРІЙ

Щоби вирішити можливість переходу старостатів Деньгів та Крупського до іншого інтернет-провайдера, головуючий, заступник міського голови **Олександр Флоренко** доручив начальнику відділу з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій та цифровізації **Вадиму Шавайді** знайти шляхи покращення ситуації. Також обговорили дієвість Пунктів обігріву у кожному старостаті громади, які надають тепло, можливість підзарядити гаджети, випити чаю та перечекати небезпеку під час відключень світла чи опалення.

- У якому стані головні дороги у старостатах, - поцікавився Флоренко, - чи є потреба у додатковій поспіці протиожеледною сумішшю?

За інформацією старост, підрядна техніка працюватиме у Коробівці, Благодатному, Кропивні.

Як повідомив голова правління ПрАТ "Янтарь" **Володимир Гончар**, є проблеми з промерзанням стояків у підвалах багатопверхівок - вул. Шевченка, 215; Шевченка, 62А.

- Це викликано тим, що жалісливі мешканці залишають відчиненими двері підвалів, аби ховалися котики і собачки, - пояснив керівник. - Наші спеціалісти вже другий день не можуть розігріти пластикові труби, бо фен працює тільки за наявності енергопостачання.

До цієї проблеми додалася ще одна: у багатоквартирниках плавиться проводка, бо у ті 1,5 години поданої енергії користувачі намагаються задіяти пральні машини, пілосмоки, блендери, кухонні комбайни та іншу побутову електротехніку. Така аварія сталася на Запорізькій, 5. Пізно ввечері мешканцям

Від перевантаження плавиться проводка

■ Щотижнева нарада керівників комунальних служб міста стартувала із збору інформації начальником відділу з питань надзвичайних ситуацій **Олексієм Луцюю**. Він наголосив на введенні надзвичайного стану в енергетичній галузі. Старости та очільники підприємств розповіли про потреби та умови роботи, в яких доводиться працювати.

довелося привозити електрика "Янтаря", виробниче навантаження якого іноді сягає 12-14 годин на добу.

- Мешканці міста забезпечені водопостачанням, - повідомив директор КП "Міськводоканалу" **Сергій Кузнєцов**. - При застосуванні графіків аварійних відключень вмикали на водозабірні генератори, але споживачі не відчували незручностей, бо перебоїв не було.

За словами Кузнєцова, станції підвищеного тиску працюють у штатному режимі, бо розташовані у підвалах.

Керівник розповів про перемерзлі пластикові труби у підвалах приватних структур, де відсутній обігрів.

Працівники ПП "Базис плюс" моніторять стан міських тротуарів. За необхідності повторно посипають сумішшю. Втім, за словами директорки **Олени Козлової**, є пішохідники у добромому стані. "Базисці" продовжують заготовляти дрова і за-

возити їх відповідно до наданих списків службовців управління житлово-комунального господарства.

- Минулого тижня разом з членами добровільної пожежної команди допомогли вберегти будинок у садовому товаристві "Автомобіліст" від займання, - повідомив староста Благодатного **Дмитро Шевченко**. - Моніторимо забезпечення дровами самотніх пенсіонерів та стан їхніх печей у будинках. Завозимо дрова родинам учасників бойових дій та ветеранів війни.

Лариса Головань, що очолює відділ зв'язків з громадою, нагадала про збір пряжі для плетіння шкарпеток захисникам. Вона відзначила, що першою відгукнулася голова кварталу №14 **Інна Потилко**, мешканці якого знесли кілька пакетів необхідного збіжжя. Не лишилися осторонь і сільчани Крупського та Деньгів, які принесли нитки до старостатів.

У вівторок були введені графіки аварійних відключень - без попереджень і на невизначений термін, уся критична інфраструктура міста працювала, заживлена від генераторів.

Тримаймося, ми переживемо і цю воєнну зиму-2026. Потурбуйтеся про тих, хто поруч. Іноді добре слово дає більше тепла, аніж промисловий обігрівач.

Алла КАПЛЯ.

ФОТОФАКТ

Простір тепла і турботи

На першому поверсі Золотоніської міської ради вже кілька днів поспіль працює Пункт обігріву. Ним можуть скористатися мешканці Золотоніської громади і гості міста. До послуг людей: гарячий чай чи кава, печиво, зарядка гаджетів, довідкова інформація.

Пункт працюватиме на період низьких температур атмосферного повітря.

Тепло людських сердець: як золотонісці допомагають тваринам пережити морози

■ Морозні дні стали справжнім випробуванням не лише для людей, а й для безпритульних тварин. У Золотоноші дедалі більше небайдужих містян об'єднують, щоб допомогти чотирипалим пережити холод.

Жителі міста беруть котів і собак на тимчасову перетримку до своїх домів, рятуючи їх від переохолодження та голоду. Підприємці відкривають двері торгових точок, майстерень і офісів, дозволяючи тваринам зігрітися в теплі й безпечі.

Багато золотонісців виходять з дому не з порожніми руками - у сумках і рюкзаках вони носять корм, щоб підгодувати безпритульних у дворах та біля під'їздів. А у різних куточках міста з'являються імпровізовані будки: їх облаштовують із коробів, дерев'яних ящиків та соломи, створюючи прості, але життєво необхідні укриття від вітру й морозу.

Саме з таких маленьких добрих справ і починається велике тепло, яке допомагає врятувати життя тим, хто не може попросити про допомогу словами.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Не так давно, у Золотоноші, у храмі Святителя Луки Архієпископа Кримського, з'явився бандурист. Послухати його спів - церковні псалми і народні пісні, що-неділі сходяться люди з усіх куточків міста. "Чому ми раніше про нього не чули?" - дивуються прихожани. Зрозуміло чому, адже **Михайло Дмитрович Коваль** - житель села Великий Хутір, що на Драбівщині, там його знають і поважають з давніх-давен. У невеличку церкву на території нашої лікарні Михайла Дмитровича і його доньку **Оксану** привело велике горе: втрата близьких, рідних людей і статус зниклого безвісти на війні сина і брата - **Романа Ковалья**. Яке серце здатне витримати відразу стільки трагедій? Храм святителя Луки Кримського батько й донька обрали тому, що це - православна церква України, а на території їхнього села така (поки що) не діє.

- Я відпочиваю тут душею, - розповів Михайло Дмитрович, - на серці стає спокійно. Збираються такі хороші, добрі люди, у кожному погляді бачу співчуття і розуміння, відчуваю любов до української пісні, бачу сльози в очах прихожан. Коли відчуваєш слухачів душею - хочеться знову і знову радувати їх.

Близьке знайомство з митцем виявилось не просто цікавим, а вражаючим! Настільки це емоційна, високоосвічена, різнобічно розвинена, талановита і оптимістично налаштована людина!

Народився він у 1948-му році, саме на Михайла, у селі Великий Хутір, тоді Золотоніського району, Полтавської області. Його мама, вчителька молодших класів **Марія Іванівна Коваль**, змушена була жити і працювати у Піщаному, куди її направив Золотоніський відділ освіти. Тож вихованням маленького онука займалася бабуся **Оксана Яківна** і двоюрідна старша сестра **Тетяна**, яка жила з ними. На досвітці до Тані часто збиралися подруги. Вони сідали на дощатий настіл (піл) навкруг лампи, вишивали і співали. Лампи тоді називалися у народі - "восьмирик" і "дванадцятирик", по 8 і 12 свічок у кожній відповідно. Михайлик вже у 5-6 років розрізняв голоси - перший і другий, тому дівчата брали його у свій "хор", щоб був "виводчиком", "тяг" (тягнув) високим голосом. Коли бабусі не стало, мама повернулася додому. Тоді і з'явився у хлопчика перший у його житті музичний інструмент - маленька гармошка. Хоч і маленька, але справжня, бо мала 12 голосів і 6 басів! Музична школа була аж у Золотоноші, тому Михайлик навчався грати самотужки, підбирав мелодії "на слух". "Не знаю, звідки у мене взялося таке вміння, - розмірковує Михайло Дмитрович, - мабуть, є над нами якась сила, що роздає при народженні різні дари. А може, по роду пішло, бо у моєї бабусі було 13 дітей і усі мої дядьки до війни грали на гітарах, балалайках, мандолінах і співали. Теж були самоучками".

Коли Мишко навчався у шостому класі, мама купила йому баян "Україна", який він теж самостійно освоїв і став акомпаніатором шкільного хору, а вчителька музики і співу - його диригентом. Якось, у Драбові, на огляді народних художніх колективів, шкільний хор "ві-

дійшов від тональності". "Не грай!" - наказала мімікою вчителька, але Михайлик теж поміняв тональність на баяні і заграє, як треба. Згодом досвідчений член комісії дуже дивувався цьому факту: буває ж таке! Ні, Бог, мабуть, поцілував цю дитину у маківку! Схоже, хлопчина мав абсолютний слух, та хто йому про це казав?

У 1966 році Михайло, із золотою медаллю, закінчив школу. Цікаво, що це був останній в країні, перед освітніми реформами, випуск 11 класу (при Хрущові). Одночасно шкільне навчання завершили і учні 10-го. Через це наплив у виші того року був просто шалений. Михайло, за покликом душі, подав було документи у Київський державний інститут театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого, але не пройшов, хоч екзамени здав добре. Оцінювачі знань "забракували" його м'який полтавський говір. Довелося швидко вступати абикуди, щоб рік не пропав. Обрав заочне навчання у Черкаському філіалі Київського інженерно-будівельного інституту. Працював на виготовленні шлакоблоків, шиферу та цегли на одному з місцевих заводів. Роботи не боявся, адже останній рік у школі старшокласники навчалися за таким розкладом: 5 днів уроки, а шостий - виробниче навчання. Працювали у полі, на току, взимку возили на підводі гній з ферми і розкидали його по полю, вивчали тваринництво і рільництво, а хлопці ще й опановували професію механізатора. Ото екзотика для сьогоднішніх старшокласників!

Михайло швидко зрозумів, що професія будівельника, то не його. Щоб мати щось для душі, записався у хорову капелу і театральний гурток при Будинку вчителів. Там, вперше у житті, взяв до рук академічну бандуру, забрав її у гуртожиток і через тиждень вже грав перші мелодії. "А що? Звукоряд я знав, баси теж і струни мені були знайомі, бо раніше освоїв гітару, - сміється Михайло Дмитрович. - Коли мені було десять років, пригнав я корову з пастівника, забіг у хату і почув пісню по проводовому радію, яке недавно провели у селі. Вона була така незвична для вуха, як і музичний інструмент, який її супроводжував. Я почув тіль-

■ Михайло Коваль з видатними кобзарями **Василем Литвином** (праворуч) та **Володимиром Горбатюком** (кілька років грав біля могили Т. Г. Шевченка).

ки кінець передачі і слова диктора: "Ви слухали виступ співаки-бандуристи **Антоніни Голуб**". З того часу я "захворів" бандурою. Через багато років, у березні 1967-го, у моєї мами був день народження. Тоді можна було записати у студії звукозапису привітання на вініловій платівці і я вперше, граючи на бандурі, виконав для матусі пісню "Ой ходив чумак сім літ по Дону". Мама тоді так мною пишалася, носила ту платівочку по сусідах, давала їм послухати. У багатьох на той час ще були патефони з металевими голками, то та платівочка недовго прожила, подрали її слухачі".

Михайло Коваль два роки прослужив в армії, побував в Угорщині й тодішній Чехословаччині, застав яскрав Празьку весну. Був зв'язківцем, але й про музику не забував, написав, наприклад, пісню для свого взводу.

Після повернення працював піонервожатим у рідній школі, а тоді вирішив вступати на фізмат у Черкаський педінститут. Але викладачем математики вже була його

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА

Легше на душі стане, як пісня до серця загляне

■ Зірки народжуються у провінції і сяють вони, зазвичай, у рази яскравіше, ніж деякі з тих, хто зумів пробитися на велику сцену. А знаєте чому? Бо протягом життя зіграють вони своїм світлом рідні душі земляків і залишаються у їхніх серцях назавжди.

го дружина **Ольга Григорівна**, тож не вгамавний "поліглот" обрав для навчання факультет іспанської мови (а потім і німецької) одного з київських вишів. Навчався на стаціонарі, був секретарем комсомольської організації факультету, збирався на стажування за кордон. Відвідував гурток бандуристів, брав

■ На виставці в Черкасах зі своїм дідухом.

участь у різних оглядах, як міг популяризував улюблені українські пісні. Та цього усього його позбавили одним духом, звинувативши у... націоналізмі. Причиною стало банальне покладання букетика конвалій до пам'ятника Великому Кобзарю у Києві, в парку поблизу інституту. Там його "засік" невідомий фотограф, який супроводжував до самого гуртожитку. Потім були роз'яснювальні розмови з невідомими людьми у підозрілих кабінетах без табличок, які були розташовані у квартирах звичайних багатоповерхівок, з єдиним запитанням: "Хто тебе послав?". Пояснювальну записку Михайло закінчив словами: "Що це за країна, де шукають ворогів там, де їх немає?" Але розумні люди порадили порвати перший екземпляр і написати два речення, мовляв, не знав, з дитинства звик так робити, коли школярами возили на Тарасову гору у Канів. З інституту не вигнали, залишили старостою групи. Закінчив його з відзнакою і образою, що навіть бандуру тоді забрали.

Коли повернувся у Великий Хутір, там було три школи: початкова, восьмирічка і середня. Викладав у двох останніх усе, що тільки можна: іспанську й англійську мови, хімію, образотворче мистецтво, фізкультуру. В кінці 1984 року знову мав бандуру і почав створювати власні пісні, бо про партію і комсомол, які були введені у шкільну програму вже добре набридло. На 60-річчя СРСР Михайло Коваль з учнями підготували "попури" з пісень народів союзу мовою кожного з них. Першою звучала українська пісня, яка закінчувалася словами: "Посію овес, щоб зібрався рід наш увесь". Це дуже не сподобалося інструктору райкому партії: "Як можна починати українською піснею?!" Не сподобався йому і "Щедрик" - "Що вони співають?!" Цікаво, що цей "діяч", який завзято критикував загниваючий капіталізм, давно емігрував в Америку до дітей і писав звітди знайомим: "Я не знав, що існує рай на землі".

У рідній школі Михайло Коваль створив дитячий фольклорний оркестр "Дударик", який виступав у Києві, Луцьку, Черкасах. А в селі - фольклорний колектив "Надвечір'я". Приніс рідній альма-матер і Великому Хутору безліч нагород і подяк. Сам він з кожним роком ще краще освоював бандуру, вивчив велику кількість пісень, колядок, дум. Став активним учасником різноманітних з'їздів і фестивалів кобзарів, побував у друзів за кордоном. Михайло Дмитрович - учасник і лауреат такої кількості заходів, що їх годі й порахувати! У 1991 році він став власником старосвітської бандури, яку виготовив Заслужений майстер народної творчості України, різьбяр по дереву **Валентин Нагнибіда**. Її подарували талановитому бандуристу з Драбівщини співробітники Черкаського краєзнавчого музею.

Михайло Коваль - Заслужений працівник культури України і кавалер ордена "За заслуги" III ст, який йому вручив президент **Віктор Ющенко**.

- Останнього разу, коли співав у церкві, на недільній службі, пісню про Україну, не міг стримати сліз, - признався цей унікальний чоловік.

Приходьте його послухати, зарядіть душу патріотизмом, це нам усім зараз дуже потрібно.

Лариса ГАЙОВА.

СЦЕНАРІЙ ЖИТТЯ

Вечір повільно осідав на місто, як пил після довгого дня. У вікнах будинків по черзі спалахувало світло - хтось повертався додому, хтось тільки починав другу зміну свого життя. На кухні старої багатоповерхівки було тепло й тісно: плитка ще зберігала денне тепло, а на підвіконні остигала чашка з недопитою кавою.

Сиділи дві подруги на кухні. Одна бідкалась про проблеми на роботі, як її зранку облив з ніг до голови таксист, а під вечір вона ще й впала і колготки порвала - п'яті за тиждень! Валентина хоч і озвучувала це з посмішкою, але Маргарита знала - подруга дуже втомлена. Спершу Мар'яша не дуже хотіла ділитись своїм насущним, але зрештою і сама не стрималась, заплакала і почала виливати з душі все, що терло своїми пазурами.

- Я інколи не знаю, як її захистити, - сказала вона. Маргарита - мама-одиначка 10-річної дівчинки, Валя відразу зрозуміла, що знову щось у школі трапилось. Вона не накидалась з розпитуванням, а чекала поки Мар'яша сама продовжить, а та вела пальцем по тріщині на столі, ніби шукала в ній відповідь.

Валя знала цю паузу - вона з'являлася щоразу, коли розмова торкалася не лише дитини, а й того, чому Маргарита тепер усе тягне сама.

Колись у її житті був чоловік. Не поганий, не жорстокий, не пив, не бив і навіть не курив - просто дуже правильний, і то для себе і для оточення, але не для родини. Він любив порядок, але сам і гвинтика у хаті не закрутив, будував плани, але жінці з донькою у них місця не було, вимагав дотримуватись чітких ролей, але навіть не приміряв на себе костюм батька. Любив, щоб усе було "як у людей", а як ті "люди" цеглинка за цеглинкою все вибудовували, йому було не цікаво. Головне, щоб донька була чемною, охайною, слухняною, побільше мовчала. Щоб дружина не сперечалась, не сумнівалась, не ставила зайвих запитань.

Вони і розлучилися, бо Маргариті набрило чути: "Ну навіщо їй та гітара?" або "Ти занадто її балуєш", або "Світ жорсткий - треба вчити пристосовуватись".

Маргарита тоді ще намагалася пояснювати. Говорила, що не хоче ламати дитину наперед, що сила - не лише в умінні мовчати й терпіти. А він дивився на неї з подивом, ніби вона говорила чужою мовою.

Одного разу він сказав: "Ти зробиш з неї дивачку якусь". І саме тоді Маргарита вперше подумала, що бути "дивною" - не найгірша доля. Набагато гірше - бути зручною і нещасною.

Він пішов легко. Без істерик. Навіть з полегшенням. А вона залишилася - з дитиною, гітарою в кутку кімнати і впертістю, яка тепер замінювала їй подушку безпеки.

Іноді Маргарита думала: якби він залишився,

донець, можливо, було б простіше. Але чи було б їй краще?

- Світ ніби зійшов з розуму, а я маю виховати в ньому людину, - підсумувала.

Подруга мовчала. Вона знала: коли жінка каже "я не знаю", це не про слабкість. Це чесність насамперед із собою. Визнання, що важко, що не знаєш як і куди рухатись далі. А за плечима дитя, у Валі теж двоє синів, але ж і чоловік поруч, підстрахує у будь-яку хвилину. Маргариті ж підстраховуватись було ніким - тільки сама, все сама.

- Вони сміються з неї, - продовжила Маргарита. - Бо вона не фарбується. Уявляєш? У п'ятому класі. Кажуть: "Ти що, сіра миша?" А вона мені відповідає: "Мамо, я не хочу. Ми ж читали з тобою: "Жіноча краса - не в її одязі, не в виразі її обличчя, не в тому, як вона укладає волосся. Жіноча краса - в її очах, тому що вони - двері в її серце, місце, де живе любов. Справжня краса відбивається в її душі".

Мала Маргарити часто цитувала когось із класиків, часом навіть своє додавала. І Валя задумалась, що, можливо, так і зростають нові класики - народжуються не в кабінетах, а в дитячих кімнатах із гітарами біля ліжка.

- А ще - спідниці, - Маргарита зітхнула. - Вона їх не носить. Каже, незручно. Каже, в джинсах легше бігати. І однокласники сміються: "Ти що, хлопець?" А я ловлю себе на думці, що світ досі боїться дівчат, яким зручно. Ну яка в трясця різниця, ти мені поясни.

Подруга нарешті усміхнулася. Вона згадала Симону де Бовуар і її просту, але незручну істину: жінкою не народжуються - нею стають. А ще згадала Ліну Костенко, яка колись написала, що нації вмирають не від інфаркту, а від байдужості. І подумала: дітей ламають не насмішки, а доросле мовчання.

- Вона грає на гітарі, - голос Маргарити став теплішим, хоч очі залишалися втомленими. - Сидить вечорами, пальці в мозолях, струни рвуться. Хлопці з класу кажуть: "Це не дівчаче". А вона відповідає: "А музика має стать?" І я тоді думаю: може, це ми відстали, а не вона?

Вони знову замовкли. За вікном хтось поспішав жити - маршрутки, світлофори, чужі розмови. Сучасність шуміла, як стрічка новин: гучно, уривками, без пауз для осмислення. Світ вимагав реакцій, але не давав часу на роздуми.

- Я боюся, - тихо сказала Маргарита. - Боюся, що одного дня їй стане простіше бути, як усі. Намалюватися, одягнути те, що "треба", заховати гітару, замовкнути. Бо так безпечніше.

Подруга нахилилася ближче.

- Але ти ж знаєш, - сказала вона, - усі великі зміни починалися з тих, хто не вписувався. Скворода не вписувався. Шевченко не вписувався. Фріда Кало не вписувалася. Навіть у наш час - подивися на тих, хто говорить чесно, живе не за шаблоном. Їх спершу висміюють, а потім цитують.

Маргарита всміхнулася чи не вперше за вечір.

- Я не хочу виховати "зручну" людину, - сказала вона. - Я хочу виховати живу.

І в цій фразі було більше сучасності, ніж у будь-якому тренді. Бо наш час - це не лише про швидкість і картинку. Це про вибір: або ми вчимо дітей бути собою, або навчаємо їх добре маскуватися.

Чайник нарешті стих. За столом сиділи дві жінки, які розуміли: виховання сьогодні - це тихий спротив. Це щоденне рішення не зламати те, що ще має сміливість звучати не в унісон.

Із сусідньої кімнати долинув тихий перебір струн - невпевнений, але щирий. Музика була не про протест. Вона була про свободу. І, можливо, саме з таких вечорів починається майбутнє, у якому не страшно бути собою.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Оздоба блузки	"Зброя" оси	"Чоловік і жінка", режисер					Французький лікар-психіатр	
			Полювання		Садова пахуча квітка		Жанр Глібова	
	Пишні склади на вбранні	Імператорська скарбниця						
			Кімната для лаборат. шурів		Закопане золотом		Театральна похвала	
	Америк. режисер ... Лі		Ніготь орла	Со-лідний індивід				
Халу-па	Бойовий танок маорі					Ко-лючки їжака		Тя-глова художоба
			Вхідні та броньовані	"Зебра" у світі мінералів				
	Міс-то в Польщі	Нор-мальний стан ор-ганізму						
				Мере-жевий щоден-ник				
	Локо-мотив у хвості потяга				Чудо		Народ-не зі-брання	
Кращий зразок дотеп-ності	П'ят-десять років	Низько-сортне мисте-цтво		"... мої, лихо мені з вами"				
						Америк. жура-вель		Україн. інформ. агент-ство
	Тубі-лець	Зіграв Віталю-ку в т/с	Від-биває степіст	...-Пікчу в інків				
Майя, ацте-ки, ...								
			Мито на Русі		Китай-ське яблуко		Веду-чий Юрій ...	
Фрукт Півден.-Східної Азії		Олімпій-ський перемо-жець	Тістеч-ко з кремом					
Старов. шолом із ві-стряг		Чорно-мор-ський короп						
				Китай-ська редька	Марні споді-вання		Зняв х/ф "Гетьман-клейно-ди"	
Тро-пічний плід	Без-хвосте земно-водне	Авто з Фран-ції		Африк. пів-мавпа				
	Сани Крайн. Півночі							
				Чорний і валют-ний				
	Місце для со-нячних ванн	Острів, батьків-щина карате						

Відповіді до сканворду попереднього номера

П	Л	Ю	Ш	Т	К	Я
І	З	Д	А	П	Е	Р
Ж	Р	Н	Л	О	Е	Ю
А	М	А	Л	Ь	В	І
К	Л	І	Ш	Е	І	Н
С	У	М	І	Ш	А	Е
Л	І	Т	А	Н	Б	О
Ч	А	С	І	Ш	У	Р
Й	З	Л	Е	Р	І	К
М	У	М	І	А	Т	Р
А	З	С	Х	Л	І	П
Н	Е	Г	Р	У	І	Р
А	І	Д	У	Т	А	Р
Ш	І	Р	А	З	О	Д
А	Я	У	С	Л	А	Д

ГОТУЄМО РАЗОМ

Шоколадний сирник з маком від Лілії Цвіт - це той самий пляцок, який асоціюється зі святом. Його готують на весілля, родинні урочистості та великі гостини, але він так само доречно виглядатиме й на домашньому святковому столі. Поєднання

Шоколадний сирник з маком: святковий пляцок, перевірений роками

шоколадного бісквіта, ніжної сирної маси, ароматного макового шару та насиченого ганашу робить цей десерт водночас простим, елегантним і дуже смачним.

Любителів екстремальних розваг поліцейські притягнули до відповідальності

Правоохоронці встановили особи трьох неповнолітніх, які катались на вантажному потязі (на фото) на Золотоніщині. Щодо двох 17-річних хлопців склали протоколи, за дії 13-річного підлітка відповідатимуть батьки.

Відео з двома юнаками на даху поїзда поширилось у соцмережах. Поліцейські встановили учасників - це хлопці віком від 13 до 17 років. Наймолодшого з них правоохоронці виявили у вантажному вагоні, коли потяг зупинили.

Щодо двох 17-річних юнаків правоохоронці склали адмінпротоколи за фактом порушення правил охорони порядку і безпеки руху на залізничному транспорті (ч. 1 ст. 109 КУпАП). Покарання за цією статтею пе-

редбачає штраф у розмірі від семи до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Батьків 13-річного підлітка буде притягнуто до адміністративної відповідальності за невиконання обов'язків щодо виховання дітей.

Поліція Черкащини закликає батьків і вчителів провести роз'яснювальну роботу з дітьми та пояснити, що залізниця є територією підвищеної небезпеки. Контакт з електромережами напругою понад 27 000 вольт може призвести до миттєвої смерті, а падіння з висоти або зіткнення з перешкодами під час руху потяга на швидкості 60-100 км/год часто мають фатальні наслідки.

Правоохоронці закликають громадян: у разі виявлення осіб на вагонах чи підніжках потягів повідомляйте працівників вокзалів, залізниці або звертайтеся за телефонами **102** чи **112**.

Відділ комунікації поліції Черкаської області.

ВАРТО ЗНАТИ

Оновлені правила комендантської години. Що варто знати?

Послаблення комендантської години допускається на територіях, які знаходяться у зоні надзвичайної ситуації в енергетиці, зокрема:

■ Дозволяється пересування пішки або на транспортному засобі виключно з метою прямування до Пунктів Незламності чи пунктів обігріву.

■ При собі обов'язково слід мати документ, що посвідчує особу. Під час воєнного стану військовозобов'язані повинні мати й військово-обліковий документ.

■ Під час прямування до Пунктів Незламності чи пунктів обігріву спецперепустки не потрібні.

■ Рекомендується обирати найкоротший маршрут та неухильно виконувати вказівки органів влади, ДСНС і правоохоронців.

■ Фактично, такий підхід застосовується й під час повітряної тривоги. Зазначені правила не скасовують чинні обмеження, а лише доповнюють їх.

■ Усі рішення ухвалюються виключно через Раду оборони, за участі сил безпеки та військового командування з урахуванням поточної ситуації.

Дотримуйся правил комендантської години.

Вмикай безпеку!

За інформацією поліції Черкаської області.

реклама

До відома власників землі!

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру на виконання статті 289 Податкового кодексу України повідомляє.

За інформацією Державної служби статистики України, індекс споживчих цін за 2025 рік становить 108%.

Значення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель за 2025 рік становить 1,08 (зазначений коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується для всіх категорій земель і видів земельних угідь).

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель (пункт 289.2 статті 289 Податкового кодексу України).

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель у розрізі років становить: 1996 рік - 1,703; 1997 рік - 1,059; 1998 рік - 1,006; 1999 рік - 1,127; 2000 рік - 1,182; 2001 рік - 1,02; 2005 рік - 1,035; 2007 рік - 1,028; 2008 рік - 1,152; 2009 рік - 1,059; 2010 рік - 1,0; 2011 рік - 1,0; 2012 рік - 1,0; 2013 рік - 1,0; 2014 рік - 1,249; 2015 рік - 1,433 (крім сільськогосподарських угідь) і 1,2 (для сільськогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги); 2016 рік - 1,0 (для сіль-

Як змінився розмір пенсій з 1 січня 2026 року?

Законом України "Про Державний бюджет України на 2026 рік" передбачено підвищення в 2026 році соціальних стандартів, зокрема, розмірів мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму. Так, з 1 січня 2026 року мінімальну заробітну плату встановлено в розмірі 8 647 грн (до 1 січня - 8 000 грн).

Зміна мінімальної заробітної плати є підставою для перерахунку мінімального розміру пенсії непрацюючим особам, які досягли віку 65 років та мають повний страховий стаж (30/35 років для жінок/чоловіків відповідно): з 1 січня 2026 року цей розмір не може бути меншим за **3 458,80 грн** - 40% мінімальної зарплати (частина друга статті 28 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування").

З урахуванням нового розміру мінімальної заробітної плати з 1 січня збільшено розмір щомісячної грошової виплати особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, зокрема тим, кому починаючи з 2014 року присвоєно звання Герой України з врученням ордена "Золота Зірка", кавалерам орденів Богдана Хмельницького, "За мужність", княгині Ольги, тим, кого нагороджено відзнакою Президента України "Хрест бойових заслуг".

Відповідно до статті 7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2026 рік" з 1 січня 2026 року зростають розміри прожиткового мінімуму. Збільшення розміру прожиткового мінімуму, зокрема, для осіб, які втратили працездатність, з 2 361 грн до 2 595 грн є підставою для перерахунку з 1 січня мінімального та максимального розмірів пенсійної виплати та складових пенсій, розміри яких обчислюється, виходячи з прожиткового мінімуму (підвищення, надбавок, доплат тощо).

Для непрацюючих пенсіонерів, які мають повний страховий стаж, розмір мінімальної пенсії за віком зростає на 234 грн до **2 595 грн**.

А у тих непрацюючих пенсіонерів, хто має страховий стаж більш як 30/35 (20/25) років та пенсії яких більші мінімальних, перераховано доплату за понаднормовий стаж: за кожний повний рік страхового стажу понад зазначений пенсія збільшується на 1% величини 2 595 грн.

За інформацією Головного управління ПФ у Черкаській області.

ськогогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги) та 1,06 (для земель несільськогосподарського призначення); 2017 рік - 1,0; 2018 рік - 1,0; 2019 рік - 1,0; 2020 рік - 1,0; 2021 рік - 1,0 (для сільськогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги) та 1,1 (для земель несільськогосподарського призначення); 2022 рік - 1,0 (для сільськогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги) та 1,15 (для земель і земельних ділянок (крім сільськогосподарських угідь), 2023 рік - 1,051 (зазначений коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується для всіх категорій земель і видів земельних угідь), 2024 рік - 1,12 (зазначений коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується для всіх категорій земель і видів земельних угідь).

Індексація нормативної грошової оцінки земель за 2002, 2003, 2004 та 2006 роки не здійснювалася.

Крім того, повідомляємо, що витяги, які були та будуть сформовані в період з 01 січня до 15 січня 2026 року, не містять коефіцієнтів індексації за 2025 рік. Відповідно значення нормативної грошової оцінки земельних ділянок, зазначене в цих витягах, потребуватиме перерахунку із застосуванням коефіцієнта індексації за 2025 рік.

Igor BECHIN, начальник управління.

ПОРАДИ ДО ЧАСУ

Кулінарна

Готувати без світла можна, зосередившись на стравах, що не потребують термічної обробки (салати, сендвічі, боули), або тих, що запарюються окропом (кускус, вівсянка, гречка замочуванням), використовуючи газовий пальник, гриль, мангал на відкритому повітрі (з дотриманням безпеки!) або запаси продуктів тривалого зберігання (консерви, горіхи, хлібці). Збережена в термосі гаряча вода стане в нагоді для приготування каш чи супів.

Ідеї страв

➤ **Сніданки:** "Лінива" вівсянка (замочити ввечері), гранола з йогуртом/молоком, кисломолочний сир з ягодами чи овочами, сендвічі з паштетами, авокадо, сиром, шинкою.

➤ **Основні страви:** Кускус (готується 5 хв окропом), гречка (замочити), локшина швидкого приготування, салати (з квасолею, тунцем, овочами), лаваш-роли з хумусом, консерви, сосиски/ковбаси (якщо є можливість підігріти на пальнику).

➤ **Перекуси:** Горіхи, сухофрукти, сири, м'ясні джерки, хлібці з намазками, фрукти, йогурти, розчинна кава/какао.

Безпечні способи приготування

■ **Термос:** Запарюйте крупи, каші, супи окропом, залийте гарячу воду ввечора.

■ **Газовий/туристичний пальник:** Використовуйте для розігрівання, тільки на відкритому повітрі або добре провітрованому приміщенні, уникайте тривалого готування; від'єднуйте балон після використання.

■ **Мангал/гриль:** Тільки на відкритому повітрі, на вуллі/дровах, з дотриманням безпеки (вода/вогнегасник поруч, не залишати без нагляду).

Що запасти заздалегідь

- ★ **Крупи** (кускус, гречка, вівсянка).
- ★ **Хлібці, галетне печиво.**
- ★ **Консерви** (рибні, м'ясні, овочеві).
- ★ **Горіхи, сухофрукти, насіння.**
- ★ **Сири, ковбаси** тривалого зберігання.
- ★ **Розчинні напої** (кава, чай, какао).

Зручним варіантом залишаються крупи й пластівці, які можна приготувати без варіння. Кускус заливають водою у співвідношенні 1:1 і залишають на 15 хвилин. Гречку запарюють окропом на пів години, а без окропу - не менш як на п'ять годин. Ячна крупа настоюється 2-2,5 години, перловка - майже добу у пропорції 1:3. Аналогічно готують вівсяні, рисові, гречані та кукурудзяні пластівці - достатньо залити окропом і зачекати 15-20 хвилин. Для смаку й поживності радять додавати сухофрукти, мед, фрукти, молоко або йогурт. Щоб страва довше залишалася теплою, посуд рекомендують укутати рушником або ковдрою.

Окрему нішу серед швидких рішень посідає **сублимована їжа** - супи, каші, пюре, плов або паста в пакетах. Для її приготування достатньо залити окріп і витримати потрібний час. Такі страви не потребують додаткового посуду й можуть стати повноцінним гарячим обідом навіть під час блекауту. Запас гарячої води радять робити заздалегідь, наповнюючи термос, а за потреби для підігріву води можна використовувати туристичний пальник - обов'язково з дотриманням правил безпеки та провітрювання приміщення.

ДОПОМОГА
АРМІЇРодина загиблого бійця інвестує його побратимам
із стрілецького батальйону

Підтримка має значення: стрілецький батальйон поліції Черкащини отримав наземний роботизований комплекс.

Громадська організація НВР "Холодний Яр", Волонтерський центр - Кропивна та родина загиблого бійця **Андрія Синьоока** передали наземний роботизований комплекс (НРК) на потреби стрілецького батальйону поліції особливого призначення ГУНП в Черкаській області. Саме у цьому підрозділі служив уродженець Золотоніщини, старший лейтенант Андрій Синьоок.

Невдовзі цей комплекс доставлять черкаським бійцям на Донецький напрям.

Наразі бійці батальйону перебувають на передовій. Отриманий комплекс є багатофункціональним: він призначений для розвідки, доставки боєприпасів, спорядження та провізії, а також для евакуації поранених. Головна перевага такої техніки - збереження життів особового складу.

- НРК необхідний для виконання бойових, евакуаційних та логістичних завдань. Невдовзі цей комплекс доставлять бійцям на Донецький напрям, - зазначив **Олександр Черкавський**, командир батальйону поліції особливого призначення ГУНП в Черкаській області.

реклама

СПОРТИВНЕ
ЖИТТЯ ГРОМАДИ

44-ий турнір пам'яті славетного земляка

■ 17 січня у приміщенні Будинку дитячої та юнацької творчості відбувся традиційний турнір присвячений пам'яті видатного шахіста, уроженця Золотоноші Ісаака Болеславського.

Турнір пройшов за фінансової підтримки народного депутата **Віталія Войцехівського** та виконавчого комітету Золотоніської міської ради.

Перед початком змагання присутні вшанували хвилиною мовчання загиблих у війні. Також згадали і вшанували кращу шахістку району, жительку села Благодатне - **Віру Масюк**, яка нещодавно пішла із життя.

У змаганнях, що проходили за швейцарською системою в 9 турів, взяли участь 22 спортсмени, які представили Золотоніську, Великохутірську, Драбівську та Новодмитрівську громади.

Призерами турніру стали: I місце - **Іван Малий**, II місце - **Василь Коршак**, III місце - **Іван Микульський**, IV місце - **Юрій Ярославський**, V місце - **Олександра Антонова**.

Організатори і учасники дякують нашим ЗСУ за змогу проводити турніри і змагатися.

Служба у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту
Золотоніської міської ради.

ПРИМХИ ПОГОДИ

Послаблення морозів уже не за горами, але зима не відступає

На Черкащині вже одинадцять добу поспіль триває період аномально холодної погоди. Із 11 січня середньодобова температура утримується в межах 10-15 градусів морозу. За даними метеорологічних спостережень за останні 30 років, це найнижчі показники для другої декади січня. Востаннє подібна хвиля холоднечі фіксувалася у 1996 році.

Синоптики зазначають: періоди з середньодобовою температурою від 10 до 25 градусів морозу для Черкащини не є унікальними - в кліматичній історії області такі умови вже траплялися. Для порівняння, взимку 2011-2012 років подібний холод тримався 26 днів, а найтриваліший період був зафіксований у 1984-1985 роках - понад місяць, із послабленням морозів лише до 11 березня.

Із 22 січня в Черкаську область почне надходити більш тепле й вологе атлантичне повітря. Воно частково "розбавить" арктичний холод: очікується послаблення морозів до 2-7 градусів. У цей період можливі опади у вигляді снігу, а також тумани. Поеднання теплішого повітря й вологості сприятиме утворенню ожеледі та паморозів на дратах, гілках дерев і земній поверхні.

Наприкінці тижня комунальним і дорожнім службам знову доведеться працювати над ліквідацією наслідків нових снігопадів.

Втім, за прогнозами, аномальний холод ще може тимчасово повернутися наприкінці січня. До весни залишається 37 днів.

Віталій ПОСТРИГАНЬ,
начальник Черкаського обласного центру
з гідрометеорології.

ПОГОДА У ЗОЛОТОНОШІ							sinoptik.ua	
Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа		
22	23	24	25	26	27	28		
січня	січня	січня	січня	січня	січня	січня		
мін. -12° макс. -2°	мін. -7° макс. -4°	мін. -7° макс. -3°	мін. -6° макс. -2°	мін. -1° макс. +2°	мін. -2° макс. +3°	мін. -8° макс. -3°		

За останні 130 років: 22 січня - макс: +8°C (1993 р.), мін.: -29°C (1963 р.)

МОВНИЙ САНАТОРІЙ

"Кафе "ПТАХ":
як зла чаклунка Копитифха
перетворює префікси

У казковому кафе "ПТАХ" завжди людно, адже тут збираються не лише відвідувачі, а й герої незвичайних історій. Саме тут мешкає зла чаклунка Копитифха - та сама, що обожає плутати слова й перетворювати префікси у мовленні.

Одного дня Коля вирішив навідати хвору Тетянку. Він узяв кошик із фруктами й поспішив до неї, але дорогою почув дивні шепоти. То була Копитифха, яка чаклувала над словами, змінюючи префікс "з-" на "с-".

Насправді ж у цій "магії" немає нічого страшного - це правило української мови. Префікс "з-" змінюється на "с-" перед глухими приголосними: **к, п, т, ф, х**. Саме ці звуки й "лякають" дзвінке "з", змушуючи його ставати глухим "с".

Тому ми правильно кажемо й пишемо: **схопити, сфотографувати, стерти**. Не тому, що так захотіла Копитифха, а тому, що так працює мовна гармонія.

Коля ж, знаючи правило, легко подолав чари чаклунки й дістався до Тетянки. А кафе "ПТАХ" знову наповнилося сміхом і правильними словами, бо навіть злі чари безсилі перед знанням рідної мови.

А ми підсумуємо тим часом фрази, які не дадуть вам забути, коли писати "с-": **Кафе "ПТАХ", КоПиТиФХа, Коля Приніс Хворій Тетянці Фрукти**.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

За інформацією Черкаського обласного центру з гідрометеорології (станом на 9 годину 21 січня) рівень гамма-фону у Золотоноші становив 0,120 мкЗв/год.

Усі показники в межах природного фону. Контрольний рівень природного гамма-фону - 25 мікроРентген за 1 годину.

Станом на 21 січня 2026 року Національний банк України (НБУ) встановив такі офіційні курси гривні до іноземних валют: \$1 - 43,252 грн; 1 євро - 50,721 грн.

У нас в Золотоноші: четвер, 22 січня

Схід: 07:46
 Захід: 16:33
 Схід: 09:14
 Захід: 20:48

Трив. дня: 08.47
Тиск: 753-755 мм р. ст.

Вологість: 85-91%
Вітер: 3,1-5,1 м/с
Ймовірність опадів: 22%

Замовити розміщення реклами, оголошень, привітань у газеті "Златокрай" ви можете за телефоном: (098) 366-03-84 (Viber).

"Вір у свою країну, і вона відповість тобі"

Ліна Костенко

ЗлатокРАЙ
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних
друкованих аркушів
(формат А-3).
Тираж - 1300 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №43.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!